

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-8Sa/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1021200510
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Stankociová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1021200510.2

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: A. B. C., narodený XX. XXXX XXXX, bytom D. E. XXXX/XX, F., proti žalovanému: Vláda Slovenskej republiky, so sídlom Nám. slobody 1, Bratislava, o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy, takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave žalobu odmieta.
- II. Žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou proti inému zásahu orgánu verejnej správy podanou tak podľa ustanovenia § 252 ods. 1 ako aj podľa ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení účinnom do 30. júna 2023 (ďalej len „SSP“) doručenu Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) dňa 13. apríla 2021, v znení jej doplnenia a opravy doručenej dňa 8. júla 2021, sa žalobca domáha, aby krajský súd vydal uznesenie, ktorým určí, že žalovaný prijatím uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 160 zo dňa 17. marca 2021 a vynucovaním jeho dodržiavania konal nezákonne. Zároveň žiada, aby správny súd uložil žalovanému bezodkladne upustiť od prijímania uznesení, ktorým obmedzuje osobám slobodu pohybu a pobytu zákazom vstupu do predajní, zákazom vstupu do prevádzok zamestnávateľa a zákazom zúčastniť sa pracovných pohovorov a výberových konaní bez preukázania potvrdenia o negatívnom výsledku RT-PCR testu alebo antigénového testu certifikovaného na území Európskej únie na ochorenie COVID-19, takéto konanie neopakoval a obnovil právny stav pred prijatím uznesenia vlády Slovenskej republiky č. 160 zo dňa 17. marca 2021 tým, že ho zruší.

2. Dňa 17. marca 2021 žalovaný prijal uznesenie č. 160 k návrhu na opakované predĺženie času trvania núdzového stavu podľa čl. 5 ods. 2 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. o bezpečnosti štátu v čase vojny, vojnového stavu, výnimočného stavu a núdzového stavu v znení neskorších predpisov (ďalej len „ústavný zákon č. 227/2002 Z. z.“) vyhláseného uznesením vlády Slovenskej republiky č. 587 z 30. septembra 2020 a na prijatie opatrení podľa čl. 5 ods. 4 ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. – číslo 4890/2021 (ďalej len „uznesenie č. 160“), vyhlásené v Zbierke zákonov pod č. 104/2021, podľa ktorého opakovane s účinnosťou od 20. marca 2021 na obdobie 40 dní predĺžil núdzový stav vyhlásený uznesením vlády Slovenskej republiky č. 587 z 30. septembra 2020 na celom území Slovenskej republiky a zároveň s účinnosťou od 20. marca 2021 obmedzil slobodu pohybu a pobytu obyvateľov Slovenskej republiky zákazom vychádzania od 20. marca 2021 v čase od 5:00 hod do 1:00 hod. nasledujúceho dňa do odvolania, najneskôr do uplynutia obdobia opakovane predĺženého núdzového stavu, teda do 28. apríla 2021, pričom toto obmedzenie sa nevzťahuje na výnimky uvedené v bodoch 1 až 30 bodu C. 1 uznesenia č. 160. Zároveň v bode F.6 uznesenia č. 160 žalovaný odporučil hlavnému hygienikovi Slovenskej republiky vydať vyhlášku, ktorou sa uloží povinnosť prevádzkovateľom a zamestnávateľom vrátane škôl a školských zariadení prijať hygienické opatrenia a to zákazom vstupu zamestnancov alebo iných osôb na pracoviská alebo do iných priestorov zamestnávateľa a prevádzkovateľa vrátane škôl a školských zariadení, ak sa nepreukážu negatívnym výsledkom antigénového testu certifikovaného na území Európskej únie na ochorenie COVID-19 nie starším ako ustanovuje uznesenie č. 160 alebo

negatívnym výsledkom RT-PCR testu na ochorenie COVID-19 nie starším ako ustanovuje uznesenie č. 160, alebo ak táto osoba prekonala ochorenie COVID-19 a má o jeho prekonaní doklad nie starší ako tri mesiace, alebo ak táto osoba bola zaočkovaná proti ochoreniu COVID-19 aj druhou dávkou vakcíny a od tohto očkovania uplynulo aspoň 14 dní, alebo osoba, ktorej zdravotný stav alebo zdravotná kontraindikácia neumožňuje vykonanie testu na ochorenie COVID-19.

3. Žalobca skutkovo dôvodil, že iný zásah orgánu verejnej správy vykonaný voči jeho osobe spočíva v tom, že žalovaný uznesením č. 160 v čase od 5:00 do 20:00 hod obmedzil žalobcovi možnosť vstupu do záhradkárstva a zúčastniť sa pracovného pohovoru a výberového konania tým, že sa žalobca nepreukázal negatívnym výsledkom antigénového testu certifikovaného na území Európskej únie na ochorenie COVID-19 nie starším ako ustanovuje uznesenie č. 160 alebo negatívnym výsledkom RT-PCR testu na ochorenie COVID-19 nie starším ako ustanovuje uznesenie č. 160.

4. Žalobca sa totiž dňa 26. marca 2021 o 14:45 rozhodol navštíviť predajňu F. za účelom kúpy rastlín, na čo bol pri vstupe do predajne vyzvaný zamestnancom predajne na predloženie potvrdenia o negatívnom výsledku z testovania RT-PCR testom alebo antigénovým testom na prítomnosť vírusu COVID-19. Keďže žalobca takým potvrdením nedisponoval, zamestnanec predajne to považoval za prekážku na vpustenie žalobcu do priestorov predajne a vstup mu odoprel.

5. Žalobca dňa 24. marca 2021 prijal pozvánku od Železníc Slovenskej republiky (ďalej len „ŽSR“) na osobný pracovný pohovor na pracovnú pozíciu Manažér právnych vzťahov na Odbore právnych vzťahov, ktorý sa mal uskutočniť dňa 7. apríla 2021 o 11:10 hod. v budove Generálneho riaditeľstva ŽSR. Pri dostavení sa na pracovný pohovor žalobca nedisponoval certifikátom s negatívnym výsledkom z absolvovaného testovania RT-PCR testom alebo antigénovým testom na prítomnosť vírusu COVID-19, v dôsledku čoho nebol vrátnikom ŽSR a po konzultácii so zamestnankyňou z oddelenia ľudských zdrojov a riaditeľkou Odboru právnych vzťahov vpustený do budovy Generálneho riaditeľstva. Bol zároveň informovaný, že osobný pohovor bude uskutočnený alternatívne, prostredníctvom internetu. Následne, dňa 9. apríla 2021 bol žalobca informovaný, že avizovaný pohovor nebude vykonaný.

6. Podobnú skúsenosť ako v prípade ŽSR mal žalobca aj dňa 13. apríla 2021 o 9:50, kedy sa dostavil na osobný pohovor na Ministerstvo práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, avšak v dôsledku nedisponovania certifikátom s negatívnym výsledkom z absolvovaného testovania RT-PCR testom alebo antigénovým testom na prítomnosť vírusu COVID-19 nebol do budovy vpustený.

7. Žalobca mal za to, že žalovaný uznesením č. 160 protiprávne obmedzil žalobcu uplatniť si jeho občianske právo uzavrieť kúpnu zmluvu a slobodne si hľadať zamestnanie.

8. V ďalšom žalobca poukázal na množstvo článkov uverejnených na rôznych internetových stránkach týkajúcich sa pandémie COVID-19, povinnosti nosenia rúšok, testovania sa na toto ochorenie a ďalších prijatých opatreniach v niektorých európskych štátoch.

Podľa § 493e zákona č. 162/2015 Správny súdny poriadok v znení účinnom ku dňu rozhodovania správneho súdu, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Pri preskúvaní zákonosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

Podľa § 6 ods. 2 písm. f) SSP, správne súdy rozhodujú v konaniach o žalobách proti inému zásahu orgánu verejnej správy.

Podľa § 252 ods. 1 SSP, žalobca sa môže žalobou domáhať ochrany pred iným zásahom orgánu verejnej správy, ak takýto zásah alebo jeho následky trvajú alebo ak hrozí jeho opakovanie.

Podľa § 252 ods. 2 SSP, žalobca sa môže žalobou domáhať aj určenia nezákonnosti už skončeného iného zásahu orgánu verejnej správy, ak počas jeho trvania nebolo možné podať žalobu podľa odseku 1 a rozhodnutie správneho súdu je dôležité na náhradu škody alebo inú ochranu práv žalobcu.

Podľa § 97 SSP, ak tento zákon neustanovuje inak, správny súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže správny súd konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

Podľa § 98 ods. 1 písm. g) SSP, správny súd uznesením odmietne žalobu, ak je neprípustná.

9. Správny súd v Bratislave v prvom rade odkazuje na zákon č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o správnych súdoch“), ktorým boli zriadené správne súdy (medzi nimi aj Správny súd v Bratislave), ktoré v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 citovaného zákona začali svoju činnosť 1. júna 2023. Ustanovenie § 3 ods. 3 zákona o správnych súdoch zároveň uvádza: „ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave.“ Správny súd v Bratislave teda začal konať vo všetkých veciach v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov, v ktorých do 31. mája 2023 konali Krajský súd v Bratislave, Krajský súd v Nitre a Krajský súd v Trnave.

10. Predmetná vec bola na podklade podanej žaloby pôvodne iniciovaná na krajskom súde pod pridelenou spisovou značkou 8Sa/43/2021. Od 1. júna 2023 je na konanie v tejto veci príslušný Správny súd v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“). Vec bola náhodným výberom pridelená samosudcovi do oddelenia 16Sa, ktorý o nej konal a rozhodol pod pôvodnou spisovou značkou s predponou BA-8Sa/43/2021.

11. Správny súd zo žalobcom naformulovaného žalobného návrhu ustálil, že predmetom prieskumu je namietaný iný zásah žalovaného spočívajúci v prijatí uznesenia č. 160 a vynucovaní jeho dodržiavania, pričom zároveň sa domáhal, aby správny súd žalovanému zakázal do budúcnosti vydávať obdobné uznesenia, takéto konanie neopakoval a obnovil právny stav pred jeho prijatím tým, že ho zruší. Zásah do subjektívnych práv žalobcu badal v prijatí predmetného uznesenia č. 160 ktoré obmedzilo slobodu pohybu a pobytu obyvateľov Slovenskej republiky zákazom vychádzania od 20. marca 2021 v čase od 5:00 do 1:00 hod nasledujúceho dňa do odvolania, najneskôr do 28. apríla 2021, hoci z obsahu žaloby paradoxne vyplýva, že zásah priamo pocítil až prostredníctvom konania úplne iných subjektov ako je žalovaný, ktoré voči žalobcovi nevystupovali v postavení orgánu verejnej správy a ktoré samé dodržiavaním uznesenia č. 160 (resp. príslušnej vyhlášky vydanéj hlavným hygienikom Slovenskej republiky, ktorý mal zabezpečiť realizáciu opatrení, obmedzení alebo povinností podľa tohto uznesenia č. 160 vo vzťahu k fyzickým a právnickým osobám) vyvolali určité následky, ktorými sa žalobca cítil byť postihnutý a preto sa domáhal jeho zrušenia. Konanie zo strany týchto subjektov (ktoré nie je možné považovať za orgány verejnej správy) však žalobca priamo nenamietal a netvrdil, že by sa iného zásahu v podobe faktického postupu spočívajúceho v neumožnení vstupu do záhradkárstva resp. v neumožnení zúčastniť sa pracovného pohovoru, či výberového konania, mali dopustiť tieto iné subjekty.

12. V prípade žaloby proti inému zásahu je žalovaným ten orgán verejnej správy, ktorý podľa žalobcu iný zásah vykonal (§ 255 ods. 1 SSP). Slovné spojenie „podľa žalobcu“ znamená, že je na zodpovednosti žalobcu aby žalobu smeroval voči tomu, kto podľa jeho názoru voči nemu iný zásah uskutočnil alebo uskutočňuje. To však súčasne znamená, že na rozdiel od všeobecnej správnej žaloby žalovaný nie je určený priamo zákonom (resp. vyplýva z napadnutého rozhodnutia ako opatrenia), ale je závislý od žalobného tvrdenia. V predmetnom prípade síce označil žalobca ako žalovaného vládu Slovenskej republiky a vzápätí aj Úrad vlády Slovenskej republiky, avšak vo vzťahu k vymedzenému predmetu prieskumu je zjavné, že žalovaným je iba vláda Slovenskej republiky, ktorá uznesenie č. 160 prijala.

13. Správny súd prv, ako pristúpil k vecnému prieskumu žalobcom namietaného iného zásahu skúmal splnenie zákonných procesných podmienok konania a rozhodovania a to vo vzťahu k možnosti súdneho prieskumu uznesenia č. 160 vlády Slovenskej republiky zo strany správneho súdu, hoci žalobca ho nenavrhol preskúmať v režime všeobecnej správnej žaloby podľa § 177 a nasl. SSP, ktorá by znela priamo na preskúmanie jeho zákonnosti, ale navrhol jeho prieskum v režime žaloby proti inému zásahu a to z dôvodu, že uznesenie č. 160 vyvoláva voči nemu následky v podobe obmedzení, ktoré sú podľa

neho nezákonné. V každom prípade však žalobný návrh bol naformulovaný tak, že pozornosť správneho súdu sa má zamerať na prieskum zákonnosti uznesenia č. 160 s konštatovaním, že žalovaný jeho prijatím a vynucovaním jeho dodržiavania konal nezákonne.

14. Obdobnú otázku prípustnosti preskúmania zákonnosti uznesení vlády Slovenskej republiky vydaných v režime ústavného zákona č. 227/2002 Z. z. riešil Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 7Svk/44/2022 z 19. decembra 2022, pričom relevantným je predovšetkým bod 51, v ktorom kasačný súd konštatuje, že „Čo sa týka posúdenia možnosti preskúmania uznesení vlády v správnom súdnictve, kasačný súd uvádza, že vláda SR je vrcholným orgánom výkonnej moci (čl. 108 ústavy). Podľa § 1aa zákona č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy vláda rozhoduje spravidla formou uznesenia vlády, ktoré nepodlieha preskúmaniu súdom (ak osobitný predpis neustanovuje inak, výnimka je stanovená len podľa § 9e zákona č. 45/2011 Z.z. o kritickej infraštruktúre). V uvedenom ustanovení citovaný zákon odkazuje na § 244 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. V aktuálne aplikovanom procesnom predpise upravujúcom správne súdne konanie (SSP) je správne súdu daná právomoc preskúmať na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytovať ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodovať v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP). Správny súdny poriadok výslovne v § 4 SSP ustanovuje orgány verejnej správy pre účely tohto zákona, pričom vláda SR takýmto orgánom nie je. Uznesenia vlády ako akty, ktoré nevydal orgán verejnej správy, nie sú v správnom súdnictve preskúmateľné, čo explicitne zdôrazňuje aj citovaný § 1aa z.č. 575/2001 Z.z. V prípade uznesení vlády vydaných na základe čl. 5 ods. 2 ústavného zákona č. 227/2002 Z.z. o bezpečnosti štátu, môže ich preskúmať iba ústavný súd v konaní o tom, či rozhodnutie o vyhlásení výnimočného stavu alebo núdzového stavu a na toto rozhodnutie nadväzujúce ďalšie rozhodnutia boli vydané v súlade s ústavou alebo s ústavným zákonom (čl. 129 ods. 6 ústavy)“. Kasačný súd preto zamietol kasačnú sťažnosť žalobcu voči uzneseniu krajského súdu č. k. 6S/81/2021-492 z 24. februára 2022, ktorým odmietol správnu žalobu v časti, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti uznesení vlády Slovenskej republiky ako nespôsobilého predmetu konania pred správnym súdom podľa § 98 ods. 1 písm. g) v spojení s § 7 písm. h) SSP.

15. Rozhodovacia prax kasačného súdu k otázke prípustnosti prieskumu právnych aktov vydávaných vládou Slovenskej republiky možno považovať za konštantnú. Už z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžz/3/2010 z 5. februára 2011, vydaného v konaní o návrhu na konanie o ochrane pred nezákonným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 250v a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ktorý možno považovať za predchodcu žaloby proti inému zásahu podľa SSP), a jeho závery o pasívnej legitímácii žalovaného sú plne uplatniteľné aj v prejednávanej veci, vyplýva, že: „Pokiaľ (návrh) smeruje proti Vláde Slovenskej republiky, súd konštatuje, že nie je daná právomoc súdu konať podľa § 250v OSP o podanom návrhu, keďže vláda nie je orgánom verejnej správy, navyiac, proti navrhovateľovi podľa obsahu návrhu neprijala žiadne priame opatrenie (zásah) a nevykonala žiadny zásah, ktorého dôsledky trvali... Tvrdenie, že žalované orgány nevydali vládne nariadenie nemožno považovať za nezákonný zásah orgánu verejnej správy, ktorý nie je rozhodnutím a ani nemá charakter opatrenia zameraného priamo proti navrhovateľovi. Zásahom je aktívne konanie orgánu vykazujúce znaky bezprostredného pokynu alebo donútenia smerovaného na poškodeného (navrhovateľa). Naproti tomu zásahom nie je vydanie alebo nevydanie právneho predpisu, či rozhodnutia správneho orgánu alebo nečinnosť orgánu verejnej správy.“.

16. Vláda Slovenskej republiky stojí na vrchole rozvetvenej štruktúry orgánov štátnej správy, ako kolektívny orgán organizuje, zjednocuje, riadi a kontroluje činnosť týchto orgánov, nie je však orgánom verejnej správy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sžz/5/2013). Za neprípustnú žalobu sa považuje v správnom súdnictve aj taká, ktorá smeruje proti právnomu aktu subjektu, ktorý nemá postavenie orgánu verejnej správy, hoci takáto neprípustnosť explicitne nevyplýva z ustanovenia § 7 SSP. Podstatným je zistenie, že konkrétnym predmetom súdneho prieskumu v rámci správneho súdneho konania v zmysle § 6 SSP sú iba rozhodnutia orgánu verejnej správy, opatrenia orgánu verejnej správy, nečinnosti a iné zásahy orgánu verejnej správy a ďalšie veci ustanovené Správnym súdnym poriadkom, v ktorých na strane žalovaného vystupuje orgán verejnej správy, pričom uznesenia vlády Slovenskej republiky do takto vymedzenej právomoci nespádajú.

17. Správny súd opakuje, že si je vedomý, že žalobca v predmetnom prípade neinicioval súdny prieskum uznesenia vlády Slovenskej republiky v režime všeobecnej správnej žaloby tak, ako tomu bolo v prípade vyššie uvedených konaní pred krajským a kasačným súdom, ale v režime žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy. Pre vyslovenie záveru o neprípustnosti prieskumu uznesení vlády Slovenskej republiky v správnom súdnictve je však zvolenie si režimu žaloby úplne irelevantné. Inými slovami, je nepodstatné, aký typ správnej žaloby resp. žaloby v osobitných konaniach si žalobca zvolí, pokiaľ bude súdny prieskum smerovať voči uzneseniu vlády Slovenskej republiky prípadne iba voči účinkom ktoré takéto uznesenie prirodzene a bez ďalšieho vyvoláva, správny súd nebude mať inú možnosť a žalobu pre jej neprípustnosť odmietne.

18. Obiter dictum správny súd zdôrazňuje, že žalobca nedôsledne rozlišuje, kto v skutočnosti voči nemu konanie, ktoré pociťuje ako iný zásah, vykonal. Sám uvádza, že až nevpustenie do záhradkárstva resp. neumožnenie účasti na pracovnom pohovore a výberovom konaní pre nepreukázanie sa negatívnym výsledkom antigénového testu certifikovaného na území Európskej únie na ochorenie COVID-19 nie starším ako ustanovuje uznesenie č. 160 alebo negatívnym výsledkom RT-PCR testu na ochorenie COVID-19 nie starším ako ustanovuje uznesenie č. 160, sa dotklo jeho subjektívnych práv, pričom je zrejmé, že sú to samostatné konania iných subjektov ako je žalovaný. Konania týchto subjektov sú popísané v bodoch 4 až 6 predmetného uznesenia. Medzi iným zásahom ako ho opisuje žalobca v podobe prijatia a vynucovania dodržiavania uznesenia č. 160 a konania ďalších subjektov popísaného v bodoch 4 až 6 predmetného uznesenia (ktoré tvorí žalobné body majúce preukázať) nejestvuje zjavná korelácia, ktorá by preukazovala priamy zásah (teda jeho priamy a bezprostredný faktický výkonom pôsobnosti na mieste samom) do práv a oprávnených záujmov žalobcu zo strany žalovaného. Tu by sa však správny súd už uberal úvahami o prípadnej nedôvodnosti podanej žaloby, ktoré však pre konštatovanie neprípustnosti žaloby nebude ďalej rozvíjať.

19. Správny súd dospel k záveru, že pre absenciu právomoci správneho súdu na konanie o preskúmanie zákonnosti uznesenia vlády Slovenskej republiky, hoci v režime žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy, mu nezostalo nič iné, ako žalobu postupom podľa § 98 ods. 1 písm. g) odmietnuť.

20. Hoci je to žalobca, ktorý v dôsledku podania neprípustnej žaloby procesne zavinil jej odmietnutie a postupom podľa ustanovenia § 171 ods. 1 SSP by mali byť po správosti priznané trovy konania žalovanému, správny súd má za to, že nie sú splnené podmienky ustanovené v § 168 SSP. Správny súd s odkazom na uvedené zistenie rozhodol o trovách konania tak, že právo na ich náhradu žalovanému nepriznal.

Poučenie:

Doručené uznesenie je právoplatné (§ 151 ods. 2 SSP).

Proti tomuto uzneseniu možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave.

Kasačná sťažnosť nie je prípustná, ak sa opiera o iné dôvody, ako sú uvedené v § 440, ak sa opiera o dôvody, ktoré sťažovateľ neuplatnil v konaní pred správnym súdom, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie, hoci tak urobiť mohol, ak smeruje len proti dôvodom rozhodnutia správneho súdu. (§ 439 SSP)

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.